

תלמודו בידו

דף פד עמוד א

יבמות

- [א] איזה עוף פסול לקרבן, ואם הוקדש ונמלק האם נעשה נבילה לטמא בגדים בבית הבליעה ?
- [ב] הקדיש בהמה שאינה ראויה להקרבה, האם הקדושה חלה ?
- [ג] הקדיש כלאים, טריפה, יוצא דופן, טומטום ואנדרוגינוס, מה דינן ?
- [ד] נשא אשה האסורה לו משום "שניה", אלו זכויות הפסידה ?
- [ה] כהן הדיוט שקידש את האלמנה מן האירוסין ומת, נפלה לפני אחיו כהן גדול, מה דינה ?

- [א] פסול לקרבן: רבעו אדם, ייחדו לעבודה זרה, נעבד, ניתן לזונה באתננה, הוחלף בכלב. הוקדש ונמלק: נעשה נבילה לטמא בגדים בבית הבליעה, כדין שאר נבלת עוף טהור.
- [ב] הנרבע, מוקצה ונעבד, אתנן ומחיר: חלה קדושת הגוף, ונפדים כשיפול בס מום קבוע. בעל מום: חלה קדושת דמים. הממיר קרבן תם בבעלת מום, נתפסת בה קדושת הגוף.
- [ג] 1. חלה עליהן קדושת דמים, ונפדים ללא מום. אמר על אלו "תהא בהמה זו תמורת בהמת קרבן זו", אין קדושת הגוף נתפסת בהן.
2. חל קדושת הגוף: כשנטרפה לאחר שהוקדש. הקדיש הולד במעי אמו ויצא דופן. בוולדות קדשים [שאמן קדושה קדושת הגוף ואחר כך נתעברה בהם]. וכשיפול בהם מום יפדו ונאכלים, ואסורים בגיזה ועבודה. והטריפה תקבר. היתה אחת מאלו קודש, והמיר בה בהמת חולין, אין קדושתה נתפסת בבהמה.
- [ד] 1. אינו חייב לזונה. הלך בעלה למדינת הים ולותה למוזנות, אינו חייב לפרוע את חובתו. אבל בסתם אשה חייב לשלם. אך אם עמד אחד ופרנסה מדעת עצמו, אין לו תביעה.
2. גירשה אין לה כתובה, ואינה נוטלת נכסי צאן ברזל שהכניסה לבעלה בכתובתה.
3. אכל בעלה מפירות נכסי מלוג, אין צריך להחזיר לה. ואף שתקנו שיאכל פירות כנגד החיוב לפדותה, והשניה אינו חייב לפדותה, בכל זאת קנסוה.
- [ה] חולצת. שאף שאסורה לו רק בלאו של אלמנה, אין עשה של יבום דוחה הלאו.